

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U SPLITU
Split, Put Supavla 1

U IME REPUBLIKE HR

REPUBLIKA HRVATSKA
HRVATSKA REGULATORNA AGENCIJA
ZA MREŽNE DJELATNOSTI

Primljeno:	20.3.2019. 8:32:46		
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.		
034-07/18-01/150	-04		
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.	
437-19-11	spis	0	

PRESUDA

Upravni sud u Splitu, po sutkinji tog suda Mirandi Gulišija Jurišić uz sudjelovanje Zrinke Abaza, kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja

protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog telekoma d.d., Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, nakon javne rasprave održane i zaključene 22. veljače 2019., objavom odluke na temelju članka 61. stavka 5. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; dalje ZUS), 18. ožujka 2019.

presudio je

Poništava se rješenje Hrvatske regulatorne agencije KLASA: UP/I-344-08/18-01/887 URBROJ: 376-05-18-05 od 5. studenog 2018. i predmet vraća na ponovni postupak i odlučivanje.

Obrazloženje

Osporenom Odlukom KLASA: UP/I-344-08/18-01/887 URBROJ: 376-05-18-05 od 5. studenog 2018. odbija se kao neosnovan zahtjev za rješavanje spora tužitelja kao korisnika protiv operatera javnih komunikacijskih usluga Hrvatskog telekoma d.d. Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, ovdje zainteresirane osobe.

U pravodobno podnesenoj tužbi tužitelj uvodno iznosi kronologiju događaja a potom ističe kako mu je 3. travnja 2018. kao korisniku usluge od strane operatera zamijenjen dio opreme i to baš Max TV prijemnik, kojom radnjom je otklonjen kvar koji je evidentno postojao na opremi. Tuženik pogrešno prihvaća tvrdnju operatera kako je kvar bio samo na kablu. Sve i da je bilo kvar na optičkom kablu, a nije, kod korisnika usluge stvoren je dojam kako je kvar uklonjen upravo zamjenom opreme koja je tužitelju ustupljena na korištenje, što mu je i potvrdio tehničar operatera koji je zamjenu izvršio. Pored toga, niti Odsjek ni Povjerenstvo operatera nisu osporili ovu okolnost, već se samo pozivaju na umanjenje računa,

što ne utječe na rješavanje ove upravne stvari. Kako je kvar na pretplatničkoj opremi otklonjen nakon više od pet dana, a da u roku od tri dana korisnik nije obaviješten o vremenu i načinu otklona kvara, tužitelj smatra kako su u konkretnom slučaju ispunjene pretpostavke za raskid ugovora bez plaćanja naknade zbog prijevremenog raskida ugovora na način kako je to regulirano odredbom članka 29. stavak 13. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga. Općim uvjetima HT d.d. uređeno je pitanje ugovorne obveze pretplatnika koji podnese zahtjev za prijenos broja ili zahtjev za prijevremeni raskid ugovora. Nakon što nije prihvatio prijevremeni raskid bez naknade, HT d.d. je morao tužitelju dati pisanu informaciju o iznosu dugovanja u kom slučaju se postupak prijena broja odgađa za najduže 10 radnih dana od zatraženog datuma prijena broja. Da je tužitelju bilo poznato postojanje obveze u ovom iznosu, neovisno što smatra kako su ispunjene pretpostavke raskida bez naknade, mogao je promijeniti svoju odluku. U prilog kako je odluka tuženika nezakonita govori i činjenica kako još uvijek nije odgovoreno na tužiteljev prigovor od 6. lipnja 2018. U konkretnom slučaju operator prešućuje ključnu činjenicu kako je zamjena opreme razlog raskida ugovora te predlaže u dokazne svrhe zatražiti podatak o postavljenj opremi i serijskim brojevima.

U odgovoru na tužbu tuženik uzvraća kako je osporenoj odluci prethodio postupak proveden temeljem članka 12. stavak 1. točke 11. i članka 17. stavak 3. u svezi s člankom 51. Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17) u kojem je, suprotno tužiteljevim tvrdnjama, utvrđeno pravo stanje stvari i sve činjenice od važnosti za donošenje pravilne i zakonite odluke. Naglašava kako prigovore krajnjih korisnika može rješavati isključivo u pogledu eventualnih povreda Zakona o elektroničkim komunikacijama (Narodne novine, br. 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17, dalje: ZEK) i pripadajućih zakonskih akata. S tim u vezi, tuženik je izvršio odgovarajuće provjere kako bi utvrdio je li operator ispunio svoje obveze propisane navedenim propisima, što je detaljno opisano u obrazloženju odluke. Sukladno članku 41. stavak 1., 3. i 4. ZEK-a prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatera i pretplatnika javnih komunikacijskih usluga uređuju se ugovorom, koji se temelji na općim uvjetima poslovanja operatora i cjenovnim sustavima u skladu sa zakonom. Sastavni dio pretplatničkog odnosa čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja i cjenik usluga za koje se ugovor sklapa, na koje pretplatnici pristaju svojim potpisom na zahtjevu za zasnivanjem pretplatničkog odnosa. Člankom 66. stavkom 8. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga (Narodne novine, br. 154/11, 149/13, 82/14, 24/15, 42/16) određeno je kako se jedinstvena izjava smatra zahtjevom za raskid pretplatničkog ugovora s postojećim operatorom.

U odnosu na tužiteljev zahtjev za storniranje računa izdanih za razdoblje od 4. travnja 2018. na dalje, koje tužitelj osporava navodima da je navedenog dana izvršio raskid ugovora te isključenje svih usluga i da nije koristio usluge HT-a. Na temelju cjelokupne dokumentacije te uvida u B2B jedinstvenu izjavu krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s postojećim operatorom utvrđeno je da je tužitelj zatražio prijenos broja 7. svibnja 2018., sukladno članku 66. stavak 13. Pravilnika, isti je ostao aktivan u mreži do 23. svibnja 2018., čime je do tada s pretplatničkog broja bilo omogućeno korištenje usluga te nema osnove za cjelokupni otpis računa za travanj 2018. U odnosu na navode o storniranju iznosa zbog povrata opreme, utvrđeno je kako je 30. svibnja 2018. oprema vraćena i naknada stornirana odnosno otpisana te tužitelj za istu nije ni terećen. Sukladno članku 41. stavka 5. ZEK-a pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim Ugovorom može se utvrditi da pretplatnik, koji raskine ugovor prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, mora platiti mjesečnu novčanu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika. Sukladno članku 18. stavku 5. Općih uvjeta poslovanja HT-a, u

slučaju da korisnik jednostrano raskine pretplatnički ugovor prije isteka roka obveznog trajanja pretplatničkog odnosa, korisnik je obvezan isplatiti visinu naknade za prijevremeni prestanak ugovornog odnosa. Budući da se u ovom slučaju radilo o prijevremenom raskidu pretplatničkog ugovora time za tužitelja proizlazi obveza plaćanja preostalih mjesečnih naknada do kraja ugovorenog razdoblja ili naknade u visini popusta na koje je proizvede i usluge ostvario, ako je plaćanje naknade povoljnije za tužitelja u skladu s člankom 41. stavkom 5. ZEK-a. Sukladno navedenom, kao i činjenici da je tužitelj imao ugovoreno obvezno trajanje ugovora za što je dobio i određene pogodnosti prilikom sklapanja takvog ugovora, sukladno cjeniku i važećim propisima, a zbog prijevremenog raskida pretplatničkog ugovora na računu za svibanj 2018. pravilno je naplaćena naknada za prijevremeni raskid ugovora u iznosu od 780,00 kuna. Stoga, tuženik smatra kako je osporena odluka donesena na osnovu pravilno utvrđenog činjeničnog stanja i pravilne primjene materijalnog prava te se predlaže tužba kao neosnovana odbiti.

Osvrćući se na navode iz tužbe podneskom od 21. siječnja 2018., tužitelj prigovara načinu na koji Povjerenstvo za zaštitu prava korisnika daje svoje mišljenje te u bitnom navodi kako, unatoč sadržaju jedinstvene izjave krajnjeg korisnika o raskidu ugovora s HT d.d. nije upoznat s dugovanjima zbog prijevremenog raskida, zbog čega treba preslušati razgovor između tužitelja i operatera Iskon od 7. svibnja 2018. Pretplatnička oprema u smislu Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih komunikacijskih mreža i usluga i terminalna oprema, kako je definira operater, nisu sinonimi. Pretplatničku opremu čini i optički kabel koji je HT d.d. ugradio. Kvar je otklonjen zamjenom djela opreme i popravkom optičkog kabela. Cilj zaštite prava pretplatnika u smislu odredbe članka 29. stavak 13. navedenog Pravilnika je ograničiti rok otklanjanja kvara kako bi pretplatnik odlučio hoće li nastaviti s ugovornim odnosom ili ga raskinuti. U ovom slučaju kvar nije otklonjen od 24. ožujka 2018. do 4. travnja 2018., što je tužitelj petog dana odnosno 29. ožujka 2018. požurivao.

Na temelju članka 19. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, br. 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; u daljnjem tekstu: ZUP) kao zainteresirana osoba pozvan je sudjelovati Hrvatski telekom d.d. Zagreb, koji nije dostavio odgovor na tužbu.

Na raspravi održanoj 22. veljače 2019. strankama je dana mogućnost izjasniti se o zahtjevima i navodima drugih stranaka te o svim činjeničnim i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Tužitelj predlaže da se u spor kao zainteresirana osoba uključi i operater Iskon Internet d.d. Gacka, jer je jedinstvenu izjavu krajnjeg korisnika o raskidu ugovora sačinio taj operater. Tvrdi kao je tvrdnja da bi tužitelj bio upoznat s dugovanjima neistinita.

Opunomoćenica tuženika napominje kako je predmet drugog upravnog spora koji se vodi pred ovim sudom naknada zbog prijevremenog raskida, dok se u ovom sporu odlučuje o dugovanju za usluge pružene od strane zainteresirane osobe. Sam tužitelj u svom zahtjevu upućenom tuženiku navodi kako koristi usluge drugog operatora od 23. svibnja 2018., što proizlazi i iz samih računa iz kojih proizlazi kako postoji promet.

Sud je izveo dokaze uvidom u svu dokumentaciju koja se nalazi u spisu kojeg je dostavilo upravno tijelo u kojem je doneseno osporeno rješenje kao i isprave priložene tijekom upravnog spora.

Daljnjih dokaznih prijedloga stranke nisu imale.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja te ocjene izvedenih dokaza, sud je utvrdio tužbeni zahtjev djelomično osnovanim.

Među strankama je sporno je li tuženik kod donošenja osporenog rješenja na potpuno i točno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo te s tim u vezi je li tuženik osporenom odlukom pravilno odlučio o tužiteljevima prigovorima na račune ispostavljene za razdoblje od 4. travnja 2018. na dalje.

Iz stanja spisa proizlazi kako je tužitelj 7. svibnja 2018. potpisao jedinstvenu izjavu krajnjeg korisnika o raskid ugovora s postojećim operatorom koja je putem B2B sučelja dostavljena zainteresiranoj osobi, koja izjava je ovjerena i vraćena operatoru 23. svibnja 2018. kada je izvršen raskid ugovora. Pored toga, spisu su priloženi ispisi poziva za broj

na računima za travanj i svibanj 2018., iz čega proizlazi kako je tužitelj u tom razdoblju koristio uslugu. Kod takvog stanja stvari, sud prihvaća zaključak tuženika kako iz postupka ne proizlazi, kako to smatra tužitelj, da je raskid ugovora odnosno pretplatničkog odnosa zatražen 4. travnja 2018., pri čemu pravilno utvrđuje i obrazlaže kako iz priloženih računa proizlazi da je usluga korištena, zbog čega nema osnova za storniranje odnosno daljnje umanjeње računa s osnova pružene i korištene usluge u razmatranom razdoblju odnosno do realizacije raskida ugovora.

Međutim, u odnosu na tužiteljeve prigovore kojima se protivi obračunavanju i naplati naknade za prijevremeni raskid ugovora u iznosu od 780,00 kuna, a s obzirom na činjenicu da je pravomoćnom presudom ovog suda UsI-497/17 od 4. ožujka 2019. poništeno rješenje tuženika KLASA: UP/I-344-08/18-01/613 URBROJ: 376-05-18-04 od 27. rujna 2018. a predmet vraćen na ponovni postupak i odlučivanje, sud, za sada, ne može otkloniti tužiteljeve prigovore kojima tvrdi kako mu je neosnovano zaračunata naknada zbog prijevremenog raskida ugovora na računu za mjesec svibanj 2018. Ovo stoga što na temelju priloženih dokaza sud nije mogao pouzdano zaključiti kako u konkretnom slučaju nisu ispunjeni uvjeti na pravo raskida ugovora bez plaćanja naknade zbog prijevremenog raskida ugovora te s tim u vezi utvrditi je li tužitelju kao korisniku pravilno utvrđena obveza plaćanja sporne naknade.

S obzirom na navedeno, valjalo je osporenu odluku poništiti te predmet vratiti na ponovni postupak u kojem će pridržavajući se pravnih shvaćanja i primjedaba ovog suda u skladu s člankom 81. stavka 2. ZUS-a, tuženik u donijeti novo i valjano obrazloženo rješenje.

U Splitu 18. ožujka 2019.

S U T K I N J A

Miranda Gulišija Jurišić, v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude prema odredbi članka 66a. stavka 1. ZUS-a žalba nije dopuštena.

Za točnost otpisane - ovlaštene službenik
Zrinka Abaza

